

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **R. Š.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupcích ze dne 10.3.2015, č. j. MSK 20743/2015,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20.3.2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.3.2015, č. j. MSK 20743/2015, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 9.1.2015, č. j. MMFM 3274/2015 o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že pro projednání věci v jeho nepřítomnosti nebyly splněny podmínky uvedené v § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a rozhodnutí je tak nezákonné. Žalobce poukázal na to, že 8.1.2015 se nařízeného ústního jednání u Magistrátu města Frýdku-Místku nemohl zúčastnit ze závažných zdravotních důvodů. Již delší dobu trpěl silnými bolestmi v oblasti páteře, v důsledku čehož nebyl v té době schopen prakticky žádného pohybu. Po částečném ústupu bolestí dne 13.1.2015 volal jednajícímu

správnímu orgánu a dodatečně omluvil svou neúčast u jednání. Navzdory těmto okolnostem správní orgán rozhodl bez toho, aby dal žalobci možnost se jakýmkoli způsobem v dané věci vyjádřit. Dle jeho názoru je nepochybné, že omluvu bylo možné učinit i telefonicky. Bylo porušeno právo žalobce na projednání věci u ústního jednání za jeho přítomnosti, jakožto obviněného z přestupku a jeho právo na spravedlivý proces. Žalobce se rovněž ohradil proti tvrzení žalovaného, že by snad svým jednáním sledoval uplynutí propadnutí lhůty k projednání přestupku. Zdůraznil, že se na jednání nemohl dostavit pouze ze zdravotních důvodů.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobní námitky jsou pouze opakováním námitek odvolacích. Zdůraznil, že v řízení o přestupku správní orgán nařídil celkem čtyřikrát ústní jednání, ve třech případech se však žalobce omluvil z důvodu pracovní neschopnosti, a to nejpozději v den ústního jednání. Čtvrté ústní jednání proběhlo dne 8.1.2015, aniž se žalobce dostavil a aniž se omluvil. Teprve dne 27.1.2015, tedy s odstupem tří týdnů, obdržel správní orgán odvolání, ve kterém žalobce tvrdil, že se ústního jednání dne 8.1.2015 nemohl účastnit, což dokládal lékařskou zprávou ze dne 7.1.2015. Telefonický hovor, který se uskutečnil dne 13.1.2015, žádnou omluvu z ústního jednání neobsahoval, tím méně z důvodu zdravotního stavu, naopak obsahoval tvrzení žalobce, že si termínu ústního jednání nevšiml. Je tedy zjevné, že omluva žalobce nebyla ani včasná, tedy učiněná s dostatečným odstupem před ústním jednáním, ani bezodkladná, tedy učiněná neprodleně poté, co se žalobce o důvodu omluvy dozvěděl, respektive neprodleně poté, co odpadla překážka, která by mu bránila omluvu učinit (existenci takové překážky ostatně žalobce ani netvrdí), ani důvodná, neboť žalobce neprokázal, že v den ústního jednání byl jeho zdravotní stav takový, že mu znemožňoval účast při ústním jednání dne 8.1.2015. Lékařská zpráva se vztahuje pouze ke dni 7.1.2015. Současně žalobce neprokázal, že byl v den ústního jednání práce neschopen.

K odkazu žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 9/2009-66 žalovaný uvedl, že v něm šlo o případ, kdy omluva byla učiněna sice až po ústním jednání, nicméně první den po ukončení pracovní neschopnosti, a to za situace, kdy byl účastník upoután na lůžko, v místě svého bydliště, kde neměl k dispozici telefon, fax ani internet. V nyní projednávané věci však časový odstup omluvy od ústního jednání není ničím odůvodněn a žalobce ani netvrdí, že by mu jeho zdravotní stav nedovoloval učinit řádnou omluvu až do 27.1.2015.

Nad rámec toho žalovaný dále dodal, že průběh řízení a okolnosti procesního postupu žalobce nasvědčují účelovosti série omluv z ústních jednání a snaze dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek. Rovněž tomu nasvědčuje skutečnost, že ačkoli žalobce již v odvolání namítal, že mu bylo upřeno právo se k věci vyjádřit, žádné konkrétní námitky k věci samé nevznasl, a ani v žalobě tak nečiní.

K projednání žaloby nařídil krajský soud jednání na 30.6.2015, a to v době, kdy trvalo zastoupení žalobce advokátem Mgr. Tomášem Veselským, který prokázal zmocnění zastupovat žalobce v tomto řízení plnou mocí ze dne 17.3.2015. Předvolání

k ústnímu jednání bylo doručeno zástupci žalobce advokátu Tomáši Veselskému dne 9.6.2015. Den před nařízeným ústním jednáním v 15:08 hodin dne 29.6.2015 bylo soudu doručeno elektronické podání advokáta Mgr. Tomáše Veselského, v němž soudu sdělil, že jej téhož dne, tj. 29.6.2015 telefonicky kontaktoval žalobce s tím, že je v pracovní neschopnosti, zaslal mu doklad o pracovní neschopnosti, který soudu v příloze předkládá a po dohodě s ním došlo k okamžitému ukončení zastoupení žalobce. V této věci tedy žalobce již nezastupuje a nezúčastní se jednání dne 30.6.2015. Žalobce jej požádal o poslední úkon ve věci – zaslání omluvy a žádosti o odročení jednání. Žádá proto soud o odročení jednání nařízeného na den 30.6.2015 na jiný termín, a to ze zdravotních důvodů žalobce. Přílohou elektronického podání je druhý díl rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, z něhož vyplývá, že rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti bylo vystaveno dne 29.6.2015 s počátkem pracovní neschopnosti žalobce od 29.6.2015, je opatřeno nečitelnou parafrází s razítkem všeobecné praktické lékařky MUDr. V.Ž. v Bašce a otiskem razítka se jménem MUDr. M. K. (poznámka soudu přijetí je špatně čitelné).

Podle § 49 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, k projednání věci samé nařídí předseda senátu jednání a předvolá k němu účastníky tak, aby měli čas k přípravě přiměřený povaze věci, alespoň však 10 dnů; kratší čas k přípravě lze stanovit v řízeních, v nichž je soud povinen rozhodnout ve lhůtách počítaných na dny. O jednání vyrozumí osoby zúčastněné na řízení.

Podle § 49 odst. 3 s.ř.s., neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody pro odročení podle § 50 s.ř.s.

Podle § 50 s.ř.s., z důležitých důvodů může být jednání odročeno. Soud může odročit jednání též tehdy, jestliže to účastníci shodně navrhnou.

Dle názoru soudu vyplývá-li z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 29.6.2015 toliko to, že od tohoto data byl žalobce neschopen práce a nebylo doloženo žádnou lékařskou zprávou doplněnou vyjádřením lékaře, že žalobce není schopen účasti na jednání u soudu (vystavení rozhodnutí o pracovní neschopnosti ne vždy znamená současně neschopnost práce neschopného účasti na jednání u soudu), žalobce nepředložil žádnou lékařskou zprávu o tom, že je mu předepsán klid na lůžku, že je omezen v pohybu apod., pak za tohoto stavu soud neshledal, že by zde byl důležitý důvod ve smyslu § 50 s.ř.s. pro odročení jednání a žádost žalobce neakceptoval. Z judikatury soudu vyplývá, že důležitost důvodu, pro který účastník řízení žádá o odročení jednání, soud posuzuje vždy s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétního případu. V daném případě nebylo možno odhlédnout od chování žalobce v této věci před správním orgánem I. stupně, kdy opakovaně byla nařizována ústní jednání, kdy se žalobce v den konání ústního jednání či těsně před ním omlouval ze zdravotních důvodů, což dokládá vystaveným rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti, v průběhu celého řízení před správním orgánem I. stupně žádný termín, kdy by byl schopen se ústního jednání zúčastnit nenavrl a neprojevoval tak aktivní zájem být přítomen u ústního jednání. Pominout nebylo možno ani tu skutečnost, že dne

29.6.2015, kdy požádal o odročení jednání, se žalobce se svým zástupcem dohodl na okamžitém ukončení zastoupení, což advokát soudu oznámil. Dle názoru soudu účelovost takového postupu žalobce směřující k záměrným procesním obstrukcím, sledujícím bezdůvodné protahování řízení a zvyšování nákladů s ním spojených, je naprosto zřejmá v širším kontextu celé věci při zohlednění chování žalobce i před správním orgánem. Z výše uvedených důvodů soud proto ve věci jednal v souladu s ust. § 49 odst. 3 s.ř.s. v nepřítomnosti žalobce.

Ze správních spisů žalovaného a správního orgánu I. stupně zjistil krajský soud následující pro věc významné skutečnosti. 2.9.2014 bylo žalobci doručeno předvolání k ústnímu jednání u správního orgánu I. stupně spolu s oznámením zahájení přestupkového řízení, přičemž žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterých se měl dopustit tím, že dne 7.7.2014 v době kolem 0:40 hodin na pozemní komunikaci u domu č. p. 420 v obci Baška-Kunčičky u Bašky řídil motocykl Beverly Piaggio, RZ X a po zastavení hlídkou Policie ČR se přes výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Dále na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz, osvědčení o registraci uvedeného vozidla a zelenou kartu. Tímto jednáním měl porušit povinnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. f) a § 12 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů. V předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci dáno poučení dle § 59 správního řádu o tom, že je povinen dostavit se včas na určené místo a nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit. Dále byl poučen dle § 37 odst. 4 správního řádu, kromě jiného o tom, že důvod omluvy je nutno prokázat. Dále mu bylo sděleno, že nedostaví-li se bez náležité omluvy nebo bez vážných důvodů, může být přestupek projednán bez jeho účasti (§ 74 odst. 1 zákona o přestupcích). Poučen byl i dle § 33 správního řádu o možnosti zvolit si zmocněnce a o tom, že účastníkům musí být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu) a při ústním jednání bude mít možnost seznámit se se všemi podklady pro rozhodnutí, které budou do termínu tohoto jednání shromážděny. Jednání bylo nařízeno na 16.9.2014 v 08:30 hodin.

Před jednáním dne 16.9.2014 v 07:40 hodin byla telefonicky přijata omluva žalobce z ústního jednání s odůvodněním, že se nemůže dostavit, protože mu není dobře, je nemocný. Poté, co byl pracovníci správního orgánu I. stupně poučen o náležitostech omluvy a podání, měl podle úředního záznamu sdělit, že si zajde k lékaři a omluvu zašle. Telefonickou omluvu žalobce potvrdil písemným podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně 17.9.2014, v němž uvedl, že z ústního jednání 16.9. se omlouvá z důvodu špatného zdravotního stavu, který dokládá přiloženým nemocenským lístkem. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vyplývá, že vystaveno bylo 16.9.2014 a od tohoto data byl žalobce práce neschopen. Vycházky měl povolené od 17.9.2014 v době od 14:00 hodin do 18:00 hodin. V rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti je záznam ošetřujícího lékaře o datu kontroly dne 30.9.2014.

Správní orgán I. stupně další ústní jednání nařídil na 16.10.2014 v 08:30 hodin. V předvolání k ústnímu jednání byl shodně jako v předchozím předvolání sdělen předmět řízení a žalobci byla dána poučení dle § 59, § 37 odst. 4, § 33, § 36 odst. 3 správního řádu a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 23.9.2014. K ústnímu jednání správní orgán I. stupně předvolal rovněž svědky – policisty J. A. a Bc. R. V.

V protokolu o ústním jednání ze dne 16.10.2014 je zaznamenáno, že se žalobce nedostavil, správní orgán jednal v nepřítomnosti žalobce, provedl výslech svědků a důkaz listinami. Za tímto protokolem o ústním jednání je zažurnalizováno podání žalobce doručené správnímu orgánu I. stupně 14.10.2014, obsahující omluvu žalobce z ústního jednání 16.9. (poznámka soudu zřejmě žalobce měl na mysli 16.10.), k čemuž byl doložen zdravotní záznam ze dne 14.10.2014, z jehož obsahu není zřejmé, které zdravotnické zařízení žalobce navštívil, ani který lékař tento záznam sepsal. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 16.10.2014, které bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 29.10.2014, vyzval žalobce k doplnění jeho podání ze dne 14.10.2014 a byl poučen o tom, jak má toto podání doplnit. Na výzvu správního orgánu žalobce reagoval podáním doručeným správnímu orgánu 31.10.2014, v němž uvedl, že dokládá potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti ze dne 14.10.2014, z něhož vyplývá, že dočasná pracovní neschopnost žalobce ke dni 29.9.2014 dosud trvá.

Další ústní jednání správní orgán I. stupně nařídil na 3.12.2014 v 08:30 hodin. Shodně jako v předchozích předvoláních byl žalobci sdělen předmět řízení a byl poučen podle § 59, § 37 odst. 4, § 33, § 36 odst. 3 správního řádu a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. V předvolání byl uveden i další termín ústního jednání, a to dne 10.12.2014, v případě, že se žalobce nebude moci ze závažných důvodů dostavit a bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluví. Předvolání k ústnímu jednání bylo doručeno žalobci do vlastních rukou dne 14.11.2014. Den před ústním jednáním dne 2.12.2014 správní orgán I. stupně obdržel písemnou omluvu žalobce z ústního jednání nařízeného na den 3.12.2014 ze zdravotních důvodů, kterou žalobce doložil rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti, vystaveného dne 17.9.2014, z něhož vyplývá, že pracovní neschopnost trvala od 16.9.2014, od 17.9.2014 měl žalobce povoleny vycházky v době od 14:00 hodin do 18:00 hodin a v záznamech ošetřujícího lékaře o datech kontroly jsou po datu 28.10.2014 uvedeny kontroly 2.12.2014 a 5.1.2015.

Tuto omluvu správní orgán I. stupně akceptoval a další ústní jednání nařídil na 8.1.2015 v 08:30 hodin. I v tomto předvolání k ústnímu jednání byl žalobci sdělen předmět řízení a byla mu dána poučení shodná jako v předchozích předvoláních. Náhradní termíny v případě, že se žalobce nebude moci ze závažných důvodů dostavit a bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluví, Magistrát města Frýdku-Místku stanovil na 15.1. a 22.1.2015. Předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci zasláno na adresu trvalého bydliště P. 91, F. n. O., kterou žalobce uváděl i v korespondenci se správním orgánem a rovněž na adresu H. 211, B., kde si žalobce převzal dne 1.10.2014 předvolání k ústnímu jednání na 16.10.2014. Při doručování zásilky žalobci na adresu P. 91 dne 11.12.2014 žalobce nebyl zastížen. Žalobce byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Zásilka byla připravena

k vyzvednutí na poště dne 11.12.2014. V úložní lhůtě si žalobce zásilku nevyzvedl a 30.12.2014 byla vložena do domovní schránky. Na tomto místě krajský soud konstatuje, že k doručení předvolání k ústnímu jednání na 8.1.2015 žalobci došlo fikcí doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu, tj. 10 dnem ode dne, kdy byla zásilka k vyzvednutí připravena, tj. dne 22.12.2014. Ze shodných důvodů bylo předvolání k ústnímu jednání doručeno žalobci fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu i na adresu H. 211, B. K ústnímu jednání byli předvoláni svědci, a to policisté J. A. a Bc. R. V.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 8.1.2015 vyplývá, že se žalobce nedostavil, neúčast neomluvil. Správní orgán I. stupně provedl výslech svědků – policistů a důkaz označenými listinami, z nichž vycházel. 9.1.2015 pak Magistrát města Frýdku-Místku vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů, kterých se dopustil tím, že dne 7.7.2014 v době kolem 0:40 hodin na pozemní komunikaci u domu č. p. 420 v obci Baška-Kunčičky u Bašky řídil motocykl Beverly Piaggio, RZ X a po zastavení hlídkou Policie ČR se přes výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Dále na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz, osvědčení o registraci uvedeného vozidla a zelenou kartu. Tímto jednáním porušil povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) a § 6 odst. 12 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 25.500,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a dále povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku spojené s paušální částkou 1.000,- Kč. Dále bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Ve spise na č. I. 76 je úřední záznam o telefonickém hovoru referentky Ing. R. B. dne 13.1.2015 v 09:10 hodin s žalobcem z označeného čísla mobilního telefonu, z něhož vyplývá, že žalobce uvedl, že si vůbed nevšiml, že se měl dostavit k ústnímu jednání dne 8.1.2015 a zeptal se v jakém stádiu věc je. Správní orgán žalobci sdělil, že vzhledem ke skutečnosti, že se z ústního jednání neomluvil, jednání proběhlo a dne 9.1.2015 bylo vydáno rozhodnutí, které mu bylo zasláno poštou. Žalobce se dále tázal, co má dělat. Správní orgán mu sdělil, že může podat proti rozhodnutí odvolání a vysvětlil mu, jaké náležitosti má odvolání mít.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání se stěžejní námitkou, že se ústního jednání dne 8.1.2015 nemohl zúčastnit z vážných zdravotních důvodů, kdy dlouhodobě trpí silnými bolestmi v oblasti páteře, v důsledku čehož není schopen prakticky žádného pohybu. V odvolání dále uvedl, že po částečném ústupu bolestí dne 13.1.2015 volal oprávněné úřední osobě a dodatečně se z jednání omluvil. Jako důkaz předložil zdravotní záznamy ze dne 14.10.2014, 2.12.2014 a ze dne 7.1.2015. V lékařské zprávě ze dne 7.1.2015 MUDr. J. P. z chirurgické ambulance v Ostravě-Mariánských Horách konstatuje, že žalobce byl vyšetřen z důvodu delší dobu trvajících bolestí v oblasti přechodu krční a hrudní páteře, nyní dva dny zhoršení, se závěrem vertebrogenní algický syndrom krční páteře.

Ke shora uvedené odvolací námitce žalobce žalovaný konstatoval, že věc byla projednána v souladu se zákonem, kdy prvostupňový správní orgán byl oprávněn dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích projednat přestupky v nepřítomnosti žalobce, neboť ten se k jednání nedostavil a ani se z něj neomluvil. Žalovaný uvedl, že oprávněná úřední osoba není povinna domýšlet se, jestli případná omluva obviněného bude uskutečněna k termínu ústního jednání nebo až někdy po něm. Žalovaný zdůraznil, že žalobce se evidentně neomluvil ani v rámci telefonického hovoru ze dne 13.1.2015, a i kdyby tak učinil a omluva se do záznamu úředníka ze dne 13.1.2015 nepromítla, telefonická omluva nebyla potvrzena do 5 dnů písemně, tak jako by nebyla ani učiněna. Žalovaný poukázal na to, že žalobce se vždy z nařízených jednání omlouval písemně, poslední kontrolu měl dle rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti stanovenou na pondělí 5.1.2015. Již tohoto dne musel vědět, jestli jeho pracovní neschopnost bude pokračovat nebo byla ukončena. Zpráva MUDr. J. P. z chirurgické ambulance ze dne 7.1.2015 doložená až k odvolání ze dne 27.1.2015 nedokládá takový důvod, který by bylo správním orgánem možné přijmout jako závažný pro omluvu z nařízeného ústního jednání. Žalovaný zdůraznil, že trzení o dlouhodobých silných bolestech, v důsledku čehož neměl být žalobce schopen prakticky žádného pohybu, není ve spise ničím podloženo. Žalobce měl od začátku pracovní neschopnosti povolené vycházky od 14:00 do 18:00 hodin, přestože tvrdil, že nebyl schopen prakticky žádného pohybu, dne 14.10.2014 měl podle zprávy lékařky odmítnout rehabilitaci i neurologa a nikdy nebyl v době pracovní neschopnosti doručovatelkou zastižen v den doručování jednotlivých písemností na žádné doručovací adrese, kdy doručování neprobíhalo ve dny návštěv lékaře doložené žalobcem ve spise. Žalobce v průběhu celého prvostupňového řízení neprojevil aktivní zájem být přítomen u ústního jednání, sám nenavrhнул žádný případný termín, kdy by byl schopen ústního jednání se zúčastnit, nevyužil institutu zastoupení, o kterém byl v každém písemném předvolání poučen, ani se k samotné podstatě věci písemně nikdy nevyjádřil. Žalovaný vyslovil přesvědčení, že záměrem žalobce i přes nezpochybnitelnou existenci rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti bylo protahovat správní řízení k prekluzi, respektive k okamžiku zániku odpovědnosti za nejzávažnější přestupek z obvinění, za který hrozí uložení vysoké pokuty a zároveň i sankce zákazu činnosti.

Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/ 1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, o přestupku koná správní orgán I. stupně ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit, nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle ust. § 59 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nemůže-li se ze závažných důvodů předvolaný dostavit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodu správnímu orgánu omluvit.

S žalobní námitkou žalobce, že správní orgán zkrátil jeho procesní práva tím, že neakceptoval jeho omluvu z ústního jednání na 8.1.2015, učiněnou dle tvrzení žalobce telefonicky dne 13.1.2015, a že projednáním přestupků v jeho nepřítomnosti bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, krajský soud nesouhlasí. Podle článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána

v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Z citovaného § 74 odst. 1 zákona o přestupcích vyplývá, že projednat věc v nepřítomnosti obviněného lze jen za určitých podmínek. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 9 As 101/2012-60 konstatoval, že uplatnění práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného z přestupku předpokládá určitou součinnost, jak ze strany správního orgánu, tak ze strany samotného obviněného z přestupku. Správní orgán má povinnost postupovat tak, aby obviněnému z přestupku vytvořil podmínky pro to, aby mohl realizovat své právo na projednání přestupku v jeho přítomnosti. Jde především o nutnost obviněného řádně předvolat k jednání. Již samotná povaha práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného pro svou realizaci v praxi vyžaduje též jistý stupeň součinnosti ze strany obviněného z přestupku, kterou lze spatřovat např. v tom, že se fyzicky dostaví, případně se náležitě omluví, pokud se nemůže dostavit, byť se jednání zúčastnit chce. Správní orgán má povinnost akceptovat omluvu, která je náležitá; to předpokládá, jak její bezodkladnost, tak i relevanci důvodů, o něž se opírá. Právní institut omluvy z ústního jednání o přestupku pak pro obviněného z přestupku představuje určité zákonem předvídané dobrodiní, jehož využití je pak nutno spojit s požadavky, které zaručí jeho výkon, jenž nebude kolidovat se samotným účelem řízení – projednáním přestupku, konec citace. Odkázat lze i na konstantní judikaturu Ústavního soudu, např. náleží III. ÚS 68/97, usnesení sp. zn. II. ÚS 100/2002.

Krajský soud se zcela ztotožňuje se závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí, jak byly tyto výše citovány. Žalobce předem svou neúčast u ústního jednání nařízeného na dne 8.1.2015 neomluvil. Co se týče telefonického hovoru se správním orgánem I. stupně po ústním jednání dne 13.1.2015, pak z úředního záznamu správního orgánu o obsahu telefonického hovoru jednak nevyplývá, že by žalobce kontaktoval správní orgán z důvodu dodatečné omluvy z ústního jednání dne 8.1.2015, jednak soud souhlasí s názorem žalovaného, že i kdyby tak žalobce učinil a omluva úředníkem do záznamu zachycena nebyla, nebyl tento úkon žalobce do 3 dnů potvrzen písemným podáním, jak předpokládá § 37 odst. 1 a odst. 2 správního řádu, a lze tudíž na něj pohlížet tak, jako by vůbec učiněn nebyl. Nelze současně odhlédnout od toho, jak správně také zdůraznil žalovaný, že žalobce se vždy z nařízených jednání omlouval písemně, poslední kontrolu měl dle jím předloženého rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti stanovenou na pondělí 5.1.2015, a již toho dne tak musel vědět, jestli jeho pracovní neschopnost bude pokračovat nebo byla ukončena. Ani z lékařské zprávy MUDr. J. P. z chirurgické ambulance ze dne 7.1.2015, kterou žalobce doložil až k odvolání ze dne 27.1.2015 nevyplývá, že by žalobce nemohl omluvu z ústního jednání nařízeného na den 8.1.2015 učinit před ústním jednáním (pro jím tvrzený špatný zdravotní stav), a ani z ní neplyne, že by zdravotní stav žalobce byl natolik vážný, že by mu neumožňoval se jednání 8.1.2015 zúčastnit. V daných souvislostech nelze pominout ani tu okolnost, že od počátku pracovní neschopnosti dne 16.9.2014 měl žalobce povoleny vycházky, a to od 17.9.2014 vždy od 14:00 do 18:00 hodin, jak vyplývá i z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, které obsahuje záznam o příští kontrole 5.1.2015. Tvrzení žalobce, že nebyl schopen žádného pohybu, z jím předložených lékařských zpráv nevyplývá. Jak správně také zdůraznil žalovaný, v době pracovní neschopnosti při

doručování zásilek správního orgánu, žalobce doručovatelkou nikdy zastižen nebyl a v průběhu celého prvostupňového řízení žalobce neprojevil aktivní zájem být přítomen ústního jednání a sám žádný případný termín, kdy by byl schopen ústního jednání se účastnit, nenavrhoval. I kdyby bylo možno učinit závěr, že v rámci telefonického hovoru dne 13.1.2015 žalobce učinil i omluvu z ústního jednání nařízeného již dříve na den 8.1.2015, a že tuto telefonickou omluvu nebylo nutno potvrzovat do 5 dnů písemně, pak s ohledem na shora uvedené by tato omluva žalobce nesplňovala podmínky § 74 zákona o přestupcích a § 59 správního řádu, neboť nebyla bezodkladná a žalobce neprokázal důležitý důvod omluvy.

S ohledem na shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že správní orgán mohl věc projednat v nepřítomnosti žalobce, jakožto obviněného z přestupku, když se, ač byl řádně předvolán, nedostavil bez náležité omluvy k ústnímu jednání. Z výše uvedeného pak také plyne závěr soudu, že žalobce se vlastní vinou zbavil možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim. V předvolání k ústnímu jednání na den 8.1.2015 a shodně v předchozích předvoláních k ústním jednáním, bylo žalobci poskytnuto poučení o právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, a to v době, kdy již byly shromážděny všechny podklady. Současně bylo žalobci dáno na srozuměnou, že své právo může využít nejpozději při ústním jednání s tím, že v opačném případě bude správní orgán vycházet z toho, že svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu využít nechce a bude vydáno rozhodnutí. Při ústním jednání již nebyl správní spis doplňován o žádné nové podklady, pouze stávající podklady byly provedeny zákonem předvídaným způsobem jako důkazní prostředky.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30.6.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**